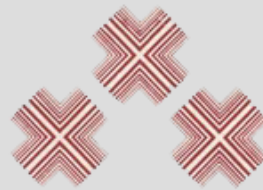

GAISMAS TAKA

***Rēzeknes - Aglonas diecēzes un
biedrības „Latgalieši” laikraksts***

Nr. 4 (93), 2016.

15. augustā Vissvētākās Jaunavas Marijas uzņemšana debesīs

Vissvētākās Jaunavas Marijas uzņemšana debesīs ir vissenākie mariāniskie svētki. Tie sniedz iespēju kopā ar Mariju pacelties gara augstumos, kur viņa ieelpo pārdabiskās dzīves tīro gaisu un kontemplē visautentiskāko skaistumu – svētuma skaistumu. Šo svētku svinības ir pilnas Lieldienu prieka. Šajā dienā *Magnificat* dziedājuma antifona skan: „Jaunava Marija ir uzņemta debesīs. Priecājieties, jo viņa valda kopā ar Kristu mūžam, alleluja.” Šis antifona atklāj mums kādu notikumu, kas ir patiesi unikāls un nebijis un kam jāpiepilda katra cilvēka sirdi ar cerību un prieku. Marija patiesi ir jaunās cilvēces pirmais auglis, radība, kurā Kristus noslēpums – Viņa iemiesošanās, nāve, augšāmcelšanās un uzkāpšana debesīs – jau ir piepildījies, atbrīvojot viņu no nāves, pārnesot viņas miesu un dvēseli uz mūžīgās dzīves valstību. Šī iemesla dēļ Vatikāna II koncils sauc Jaunavu Mariju par drošas cerības zīmi un mūsu mierinājumu (sal. *Lumen Gentium*, Nr. 68). Šie svētki mūs aicina pacelt skatu uz debesīm: nevis uz abstraktām vai fantāzijas radītām, bet gan uz patiesas realitātes debesīm, kas ir pats Dievs. Dievs ir debesis. Viņš ir mūsu mērķis, mūsu mērķis un mūžīga atpūtas vieta, no kuras mēs nākam un uz kuru mēs tiecamies.

Svētais Germans, Konstantinopoles bīskaps, 8. gs. Dievmātes uzņemšanas debesīs svinību sprediķī, vēršoties pie Dievmātes, sacīja: „Tu esi tā, kura ar savu neskarto miesu no jauna savienoji kristiešus ar Kristu. (..) Gluži tāpat kā visi izslāpušie steidzas pie avota, tā arī ikviena dvēsele steidzas pie tevis kā pie mīlestības avota, un katrs atspirgst, lai dzīvotu, lai skatītu gaismu, kas nekad neizsīkst, lai katrs kristietis ilgtos ienākt Vissvētās Trīsvienības gaismā, kurā tu jau esi.” Tās ir tās pašas sajūtas, kas arī šodien mūs iedvesmo kontemplēt Mariju Dieva godībā. Patiesībā, iemiegot šajā pasaulē, lai pamostos debesīs, viņa vienkārši sekoja savam Dēlam Jēzum pēdējo reizi Viņa ilgākajā un visnozīmīgākajā ceļojumā – Viņa pārejā „no šīs pasaules pie Tēva” (sal. *Jņ* 13, 1).

Turpinājums 2. lpp. ➤

Galvenās svētku dienas:

15. augusts – Vissvētākās Jaunavas Marijas uzņemšana debesīs, obligātās svinības

1. novembris – Visi svētie, obligātās svinības

20. novembris – Mūsu Kungs Jēzus Kristus, vispasaules Karalis, obligātās svinības

➔ *Sākums 1. lpp.*

Kā Jēzus un kopā ar Jēzu Marija pamet šo pasauli, lai atgrieztos „Tēva mājās” (sal. Jņ 14, 2). Tas nav tādēļ, lai no mums attālinātos, kā tas sākumā varētu šķist, jo mēs visi esam Tēva bērni, mēs visi esam Jēzus brāļi un māsas un mēs visi esam mūsu Mātes Marijas bērni. Mēs visi tiecamies uz laimi, un šī laime ir Dievs. Tātad mēs ceļojam pretī laimei, ko saucam par debesīm, kas patiesībā ir Dievs. Marija mums palīdz, viņa iedrošina pārliecināties, ka katrs mūsu dzīves mirklis ir solis tuvāk šai pārejai ceļojumā pretī Dievam. Viņa šādi mums palīdz debesu un Dieva diženuma realitāti padarīt klātesošu mūsu šīs zemes dzīvē. Vai tā būtībā nav pashālā dimensija katrai personai, kura vēlas caur Kristus augšāmcelšanos nokļūt debesīs un kļūt patiesi laimīga? Un vai šis nav sākums un nojauta kustībai, kas ietver katru cilvēku un visu kosmosu? Viņa, no kuras Dievs saņēma miesu un kuras sirds tika caurdurta uz Kalvārijas kalna, kā pirmā bija līdzdalīga šajā pārveidošanās noslēpumā, uz ko mēs – arī bieži šīs pasaules ciešanu zobena caurdurti – visi tiecamies.

Jaunā Ieva sekoja jaunajam Ādamam ciešanās un tāpat arī nebeidzamajā priekā. Kristus augšāmceltā miesa nav atdalāma no Viņa zemes Mātes Marijas. Marijā visa cilvēce paceļas pie Dieva un līdz ar viņu visa radība, kuras „vaidi un ciešanas”, kā saka svētais Pāvils, „ir jaunās cilvēces dzemdību sāpes”. Tajās ir dzimušas jaunas debesis un jauna zeme, kur vairs nebūs ne nāves, ne arī kādu vaidu, asaru vai sāpju (sal. Atkl 21, 1 – 4).

Cik gan liels mīlestības noslēpums šajā dienā tiek kontemplēts! Kristus savā varenajā mīlestībā ir uzvarējis nāvi. Šī mīlestība lika Kristum mirt par mums un tādējādi uzvarēt nāvi. Jā, tikai mīlestība sniedz piekļuvi dzīvības valstībai. Un Marija iegāja pēc sava Dēla, vienota Viņa godībā gluži kā bija vienota Viņa ciešanās. Marija ieiet šajā valstībā Dieva neaptveramajā spēkā; aiz viņas tā paliek atvērta mums visiem. Tieši šī iemesla dēļ mēs viņu piesaucam kā *debesu vārtus, eņģeļu Karalieni un grēcinieku glābēju*. Noteikti ne jau prātošana ļaus mums saprast šo realitāti, kas ir tik cildena, bet drīzāk vienkārša, nešaubīga ticība un klusa lūgšana ļauj mums pieskarties noslēpumam, kas bezgalīgi mūs pārspēj. Lūgšana mums palīdz runāt ar Dievu un sadzirdēt, kā Kungs runā mūsu sirdī.

Lūgsim Marijai ticības dāvanu: ticību, kas ļauj mums dzīvot dimensijā starp galīgo un bezgalīgo; ticību, kurā mēs dziļi apzināmies, ka mūsu dzīve netiecas uz pagātņi, bet gan uz nākotni, uz Dievu, kur pirms mums ir devies Kristus un pēc Viņa Marija.

Uzlūkojot Marijas uzņemšanu debesīs, mēs saprotam, ka, lai gan mūsu ikdienu iezīmē ciešanas un grūtības, tā plūst kā upe uz dievišķo okeānu, uz prieka un miera pilnību. Mēs saprotam, ka mūsu nāve ir nevis beigas, bet drīzāk ieiešana dzīvē, kurā nav nāves.

Saskaroties ar viltus prieku un ciešanām, kas izplatās visā pasaulē, mums ir jāmācās no Marijas kļūt cerības un mierinājuma zīmei citiem, mums ar savu dzīvi ir jāsludina Kristus augšāmcelšanās.

„Palīdz mums, Māt, gaišie debesu vārti, žēlsirdības Māte, avots, caur kuru nāk Jēzus Kristus, mūsu dzīvība un prieks! Amen.”

Sagatavojusi „Gaismas Taka” redakcija

Vissvētākās Jaunavas Marijas Dzimšanas svētki

8. septembris

Baznīca liturģiskā gada laikā svin tikai trīs dzimšanas dienas – Jēzus dzimšanu (25. decembris), svētā Jāņa Kristītāja dzimšanu (24. jūnijs) un Vissvētākās Jaunavas Marijas dzimšanu.

Svētajos Rakstos nav pieminēta ne Marijas dzimšana, ne arī viņas vecāki. Marijas vecāku vārdi Joahims un Anna ir zināmi no Jēkaba Evaņģēlija (apokrifis, neietilpst autentisko Svēto Rakstu grāmatu kanonā). Tas vēstī, ka Marijas vecāki jau „bija gados”, taču viņi lūdās un gavēja, lai Dievs viņiem dāvātu bērnu. Saskaņā ar tradīciju māja Nācāretē, kurā piedzima Marija, ir tā pati, kurā notika pasludināšana.

Šo svētku vēsturiskā izcelšanās ir meklējama Sīrijā vai Palestīnā 6. gs. sākumā. Romā svētkus sāka svinēt 7. gs. beigās, pateicoties Austrumu mūkiem, kuri tos tur ieviesa. Pakāpeniski un dažādos veidos nākamajos gadsimtos tie izplatījās arī Rietumos. 14. gs. daži sholastikas doktori iebilda pret Marijas bezvainīgo ieņemšanu, jo atpestīšana var nākt tikai no Kristus, tomēr svētki netika aizliegti, un 15. gs. franciskāņu teologi šo problēmu atrisināja, paskaidrojot, ka Kristus kā perfekts vidutājs pasargāja Mariju no iedzimtā grēka. Kopš tā laika svētkiem piemita universāls raksturs. Dievbijīgie kristieši bija gatavi aizstāvēt ticību bezvainīgajai ieņemšanai.

Pāvests Pij IX 1854. gadā izsludināja bezvainīgās ieņemšanas dogmu: „Jaunava Marija kopš paša pirmā savas ieņemšanas brīža, pateicoties īpašai visvarenā Dieva žēlastībai un labvēlībai, cilvēces Pestītāja Jēzus Kristus dēļ ir tikusi pasargāta no jebkāda iedzimtā grēka traipa.” Šo „absolūti unikālā svētuma” spožumu, ar ko viņa tikusi „bagātināta kopš pirmā savas ieņemšanas brīža”, visā pilnībā Marija saņem no Kristus: viņa ir „atpirkta izcilā veidā sava Dēla nopelnu dēļ”. Viņai vairāk nekā jebkurai citai radītajai personai Tēvs „Kristū ir devis ikvienu garīgo svētību debesu lietās” (Ef 1, 3). Dievs „ir izredzējis” Mariju „pirms pasaules radīšanas”, lai viņa „mīlestībā” būtu svēta un nevainojama „Viņa priekšā” (Ef 1, 4) (KBK).

Tiesnešu grāmatā, lasot par Samsonu, kuru Dievs bija jau pirms viņa dzimšanas izredzējis kļūt par Izraēļa tiesnesi, mēs varam atrast norādījumus par stāvokli, kādā jābūt mātei grūtniecības laikā (sal. Ties 13, 3 – 7). Bet tā kā Marija – Dieva meita, Dēla māte, Svētā Gara līgava – jau kopš mūžības bija izredzēta kļūt par Svētā Gara templi, no kura nāks Dieva Dēls, vēl jo vairāk bija svarīgi un nepieciešami, lai Marijas miesa būtu svēta un pasargāta no iedzimtā grēka.

Svētais Jānis Pāvils 2004. gadā sprediķī uzsver, ka eņģeļa Gabriēla sveiciens „žēlastības pilnā”, kas veltīts Marijai, bija īpašs. Vārdi, ko Dievs caur savu sūtni izvēlējās, lai aprakstītu Jaunavu, liecina par to, kādu Viņš to bija redzējis no mūžības. Pāvests uzsvēra arī to, ka „Tēvs Kristū viņu ir izvēlējis jau pirms pasaules sākuma, lai viņa būtu svēta un nevainīga Viņa priekšā mīlestībā” (sal. Ef 1, 4 – 5).

➔ *Sākums 3. lpp.*

Tātad Dieva žēlastība netika dota pēc tam, kad Marija izteica savu *fiat*, šī žēlastība bija dota jau kopš Marijas esamības sākuma. Tā bija pilnīgā mērā Dieva žēlastība, jo pati pirms savas esamības viņa to nevarēja nopelnīt nekādā veidā. Par to liecina arī pirmo gadsimtu autoru darbos izteiktās norādes par to. Piemēram, Marija tiek pretstatīta Ievai, kura atbildēja čūskai un tādējādi nesa nepaklausību un nāvi. Bet Jaunava Marija saņēma cerību un prieku, kad eņģelis Gabriels pasludināja viņai priecīgo vēsti (sal. Lk 1, 38) (Irenejs no Lionas).

Atanāzijs Mariju raksturo kā svētu, nevainīgu, grēka neskartu, brīvu no iedzimtā grēka, tērptu šķīstībā. Savukārt svētais Augustīns viņu salīdzina ar lauka ziedu, no kuras uzdziedēja dārgā ielejas lilija. Ambrozijš izsakās, ka viņa bija ne tikai grēka neaptraipīta, bet ar žēlastību arī grēka neskarta, brīva no jebkura grēka traipa.

Sagatavojusi „Gaismas Taka” redakcija

Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs (Mt 6, 8)

Visi svētie

1. novembris

Šajās svinībās Baznīca Dieva Vārda liturģijas laikā piedāvā mums Evaņģēlija fragmentu par Kalna svētībām, kurš savā ziņā māca, kā kļūt svētam. Bet vai mēs patiešām saprotam, ko tas nozīmē? Svinot Visu svēto dienu, mēs it kā viņus uzliekam un pjestāla. Baznīcās redzam svēto figūras, svētgleznas. Mājās mums ir viņu svētbildes un turam cieņā ikonas. Šādi uztverot svētos, pastāv risks reducēt tos tikai līdz dekorāciju līmenim un tādējādi padarīt šīs svinības it kā nevajadzīgas.

Bet tās ir nepieciešamas. Mums ir jāsaklausa, ko vēsta šīs svinības. Tas ir aicinājums, izaicinājums ikvienam no mums. Šīs svinības mūs izaicina būt svētiem. Daudzi varētu teikt, ka svētums ir cēls mērķis, ideāls, bet vai tas ir kaut kas, ko mēs reāli varam arī sasniegt? Atbilde ir – jā, varam. Jo patiesība par svētajiem – cilvēki bieži vien to piemirst – ir tāda, ka viņi bija cilvēki tāpat kā mēs. Tiem bija miesa un asinis, spēks un vājums. Viņu dzīves caurstrāvoja vēlmes un ilgošanās,

ambīcijas un vilšanās. Viņi bija parasti grēcinieki – gluži kā mēs visi.

Neviens nepiedzimst svēts. Par tādu ir jākļūst. Dažreiz par svētajiem kļūst tie, no kuriem mēs to vismazāk gaidām: atraidītie, izstumtie, bezpajumtnieki. Piemēram, tādi cilvēki kā Benedikts Jozefs Labrē. Viņš bija veiksmīga biznesmeņa dēls, bet sajuta aicinājumu atstāt visu un sekot Kristum. Viņš pavadīja savu dzīvi, ceļojot no vienas Romas baznīcas uz citu. Viņš reti mazgājās, nekad nemazgāja savas drēbes, daudziem viņš likās atbaidošs. Bet viņa dievbijība un mīlestība pret Dievu aizkustināja un iedvesmoja tos, kuri viņu redzēja ik dienas. Kad viņš 35 gadu vecumā nomira, Romas priesteri saglabāja Benedikta drēbes kā relikviju, un mūsdienās viņš ir bezpajumtnieku svētais aizbildnis.

Turpinājums 5. lpp. ➔

→ Sākums 4. lpp.

Tas, protams, nenožīmē, ka ir tikai viens ceļš uz svētumu. Viens ir galamērķis – mūžīga svētlaipe ar Dievu debesīs –, bet ceļu, lai šo mērķi sasniegtu, ir bezgalīgi daudz. 2000 kristietības gados Baznīcu rotā tūkstošiem svēto, visdažādāko kārtu un valstu pārstāvji, vīrieši un sievietes, arī bērni, un katram no viņiem bija savs īpašais ceļš. Baznīca godā svētos, jo kādā no viņiem katrs no mums var saskatīt līdzību sev. Iepazīstot viņu ceļu uz svētumu, mēs gūstam iedvesmu, stiprinājumu un apliecinājumu, ka arī mēs varam sasniegt šo skaisto mērķi.

Mums jāapzinās, ka svētie ir mums tuvāki, nekā mēs varētu iedomāties. Viņi cīnījās ar grēkiem un kārdinājumiem, viņi gāja pa svētuma ceļu, dažreiz klupdami un krizdami, bet vienmēr cēlās augšā un turpināja ceļu, cenšoties darīt labāk, būt labāki un tiekties augstāk.

Viņi savā dzīvē īstenoja to, uz ko mūs aicina šo svinību Evaņģēlija fragments: būs garā nabadzīgiem, lēnprātīgiem un žēlsirdīgiem, veicināt mieru. Šādi ir jāuzsāk ceļš, lai kļūtu par tiem, ko Jēzus sauca par svētīgiem un ko Baznīca sauc par svētajiem.

Visu svēto svinības atgādina, ka mums ir liels potenciāls, atgādina aicinājumu būt svētiem, vēlreiz atgādina, ka neviens nepiedzimst svēts, taču ar Dieva žēlastību katrs var tāds kļūt.

Visu ticīgo mirušo piemiņas diena

Visu svēto svinībām seko Visu ticīgo mirušo piemiņas diena. Baznīca vienmēr ir aicinājusi lūgties un upurēt svēto Misi par ticīgo dvēselēm šķīstītavā. Savas nāves brīdī šīs dvēseles nebija pilnīgi tīras no ikdienišķa grēka vai nebija dzēsts sods par grēkiem, tādēļ viņi nespēj skatīt Dievu vaigu vaigā. Ticīgie virs zemes var palīdzēt šīm dvēselēm šķīstītavā sasniegt debesu valstību, upurējot savus labos darbus, lūgšanas un svētās Mises.

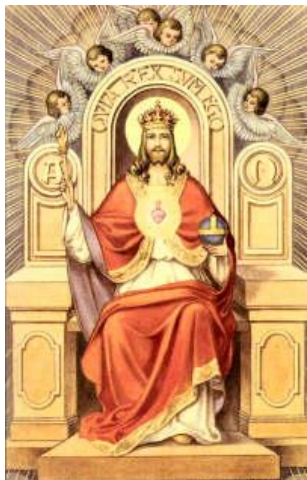
Baznīcas pirmsākumos (4. gs.) ticīgo mirušo vārdi tika uzrakstīti dievnamā uz sienām, lai draudze tos ik dienas pieminētu savās lūgšanās. Vēlākajos gadsimtos atsevišķos apgabalos radās savas tradīcijas, kā pieminēt un lūgties par mirušajiem. Svētais Odilo, Klinī klostera abats (miris 1048.g.), ziņoja, ka visos kliniešu klosteros 2. novembrī, nākamajā dienā pēc Visu svēto svinībām, ir īpašas lūgšanas un Stundu liturģija par dvēselēm šķīstītavā. Šo tradīciju pārņēma arī benediktīnieši un kartūzieši, un drīz vien arī visa Baznīca.

Latvijā Visu ticīgo mirušo piemiņas dienā draudžu baznīcās tiek svinēta sv. Mise un Stundu liturģija par mirušajiem, kā arī dziedāti psalmi par mirušajiem un rīkota sēru procesija. Ticīgie tiek aicināti apmeklēt kapsētas un īpaši lūgties par dvēselēm šķīstītavā. Ir saglabājusies sena tradīcija lūgties par mirušajiem 8 dienas (no 1. līdz 8. novembrim ieskaitot) un šādā veidā nopelnīt pilnas atlaidas, ko var veltīt tikai un vienīgi par mirušajiem. Lai atlaidas iegūtu, ir jābūt svētdarošās žēlastības stāvoklī, jāapmeklē kapsēta, kā arī jālūdzas Svētā tēva nodomā. Šo 8 dienu laikā atlaidas var iegūt katru dienu, un katru dienu var tās veltīt tikai par vienu dvēseli šķīstītavā.

Viņš ir mūsu Karalis, kura tronis ir krusts

Mūsu Kungs Jēzus Kristus, vispasaules Karalis

Laikā, kad dzīvoja Jēzus, jūdu tauta gaidīja tādu pestītāju, mesiju, karali, kurš būtu politisks un militārs līderis, kurš atbrīvotu savus ļaudis no apspiedējiem, izdzītu ienaidniekus no viņu teritorijas, atjaunotu jūdu nāciju un atnestu mieru savai izredzētajai tautai. Bet, tā kā Viņa domas nav mūsu domas, un Viņa ceļi nav mūsu ceļi (sal. *Is* 55, 8), Karalis nāca tādā veidā, kādā to neviens negaidīja.

Viņš nenāca visā savā godībā un greznumā, bet gan, būdams Dievs, pazemināja sevi, kļūstot cilvēks, pieņemot kalpa veidu. (sal. *Flp* 2, 7) Viņš neizvēlējās dzimt greznā pilī starp augstmaņiem kādā bagātā pasaules reģionā, bet, nākdams pie savējiem (sal. *Jņ* 1, 11), izvēlējās piedzimt nabadzīgā kūtiņā starp lopiņiem. Kristus dzimšanu svinam ziemas saulgriežos, kas simboliski norāda, ka Jēzus ir nācis atkausēt mūsu sasalušās sirdis. Un, gulēdams siltē, jau iepriekš norādīja, ka kļūs mums par barību. Gāja

tuksnesī, ko var pielīdzināt paradīzes dārzam pēc pirmo cilvēku grēkā krišanas, lai uzvarētu sātanu, acu kārību, miesas kārību un dzīves lepnību (sal. 1 *Jņ* 2, 16) un atjaunotu mūsu sirds dārzu.

Viņš nenāca, lai atceltu Likumu, bet lai to piepildītu (sal. *Mt* 5, 17), lai dotu mums jaunu bausli, noslēgtu jaunu, mīlestības, derību. Viņš nevienu netiesāja, jo nebija atnācis, lai tiesātu (sal. *Jņ* 12, 47), kā to darīja farizeji, bet gan lai piedotu, dziedinātu un atbrīvotu, „aicinātu nevis taisnīgos, bet grēciniekus” (*Mk* 2, 17). Būdams „lēnprātīgs un pazemīgu sirdi” (*Mt* 11, 29), izvēlējās pārvietoties uz ēzelīša, kas ir pazemības simbols. Izdzenot tirgotājus no svētnīcas, pauda to, ka grib, lai izbeidzas tirgošanās, kāda notiek mūsu sirdīs; ka padzen ļaunumu no mūsu vidus (*At* 17, 7), ka parāda: pašu spēkiem mēs to neesam spējīgi izdarīt un bez Viņa neko nevaram (sal. *Jņ* 15, 5).

Viņa karaliskais uzvaras gājiens risinājās krusta ceļā. Dārga kroņa vietā Viņam bija ērkšķu vainags, par zizli kalpoja niedre. Viņš ļāva sevi mocīt un pazemot, krita un nebaidījās pieņemt palīdzību. Lai mūs padarītu brīvus, ļāva sevi pienaglot pie krusta. Tika izgērbts, lai mūs ietērtu nemirstības drānās.

Kad Karaļa Sirds, mīlestības izslāpusi, dega agonijā mūsu dēļ uz krusta, Jēzus patiešām parādīja, ka Viņš ir pasaules gaisma (sal. *Jņ* 8, 12). Svētais Jānis Pāvils II savā 1997. gada 23. novembra homīlijā raksta, ka vieta, kur Jēzus īstenoja savu valstību, ir krusts, ko Viņš apskāva uz Golgātas. Lai mūsu akmens sirdi pārveidotu miesas sirdī, Viņš ļāva pārdurt savu Sirdi ar šķēpu. Viņš nenokāpa no krusta, bet „kā Labais Gans atdeva savu dzīvību par savām avīm” (*Jņ* 10, 37). Tika guldīts mūsu grēku kapā, lai mūs pieceltu un atbrīvotu no tiem. Uzkāpa debesīs, lai sagatavotu mums vietu. Nosūtīja Svēto Garu, šo mīlestības dāvanu, lai mēs mīlestībā varētu būt pilnīgi. Karalis, kurš laiku beigās baltā zirgā (sal. *Atkl* 19, 11) nāks pēc savas Līgavas-Baznīcas, aicinās baudīt mielastu pie saklātā svētku galda jaunajā Jeruzalemē (sal. *Atkl* 19, 9).

Jānis Pāvils II turpina, ka Jēzus ir Karalis, jo Viņam pieder „nāves un pazemes atslēgas” (*Atkl* 1, 18), jo Viņš ir uzvarējis nāvi, ellī un sātanu, Viņš ir zemes ķēniņu Valdnieks (*Atkl* 1, 5). Salīdzinājumā ar sātanu, šīs pasaules valdnieka, kurš sevi paaugstināja, varu, kas ir laicīga un pakļauta Dieva gribai, Kristus, kurš sevi pazemināja, vara ir neierobežota un nekad nebeigsies.

Sagatavojusi „Gaismas Taka” redakcija

2016. gada septembris

Mīļie!

Latvijas Bībeles biedrība nu jau vairāk kā 20 gadus izdod un izplata Dieva Vārdu Latvijā. Daudzi ziedotāji palīdz mums katru gadu vairākus tūkstošus Svēto Rakstu eksemplāru arī dāvināt cilvēkiem, kuri paši tos nevar iegādāties. Saku paldies tiem no jums, kuri ir mūs atbalstījuši!

Kādā sarunā ar bīskapu Jāni Buli jautāju, kā Bībeles biedrība varētu palīdzēt Latgales cilvēkiem? Viņš bez vilcināšanās atbildēja: „Jaunajām ģimenēm Latgalē vajadzīgs Dieva Vārds.”

Jā, patiešām! Īstajā brīdī ieliekot kāda rokās Bībeli, var notikt brīnums. Tā var mainīt cilvēka dzīves gājumu, viņu pašu un līdz ar to pasauli mums apkārt, pasauli, kurā dzīvojam. Varbūt pat šī dāvana var palīdzēt kādā izšķirošā brīdī neatstāt Latviju, bet palikt dzimtajā zemē un padarīt to par labāku vietu dzīvošanai.

Tādēļ vēršos pie Jums ar sirsnīgu lūgumu – uzdāvināt Dieva Vārdu saviem līdzcilvēkiem Latgalē! Dālieties ar viņiem savā pārliecībā par Dieva valstību un ticību, cerību un mīlestību, ko Jums dāvājusi šī Grāmata!

Ziedojiet kaut pavisam nelielu summu, un kopā paveiksim daudz! Gaidīsim Jūsu ziedojumu līdz 2017. gada 20. janvārim.

Saziedotās Bībeles un bērnu Bībeles tiks nodotas Rēzeknes - Aglonas diecēzei dāvināšanai jaunajām ģimenēm un katehētiem.

Jūsu iespējas ziedot: 1)Izmantojot pasta naudas iemaksas orderi, kas ir ērti lietojams ikvienā pasta nodalā. 2)Tiem, kuri izmantos bankas pārskaitījumu, lūdzam pārskaitīt ziedojumu uz zemāk norādīto mūsu kontu Latvijas Pasta norēķinu sistēmā. Visi nepieciešamie rekvizīti - vēstules apakšējā daļā. Ar norādi - "Bībele Latgalei".

Liels, liels Jums paldies, ja izšķirsieties ziedot! Saku paldies arī par Jūsu lūgšanām, lai Dieva Vārds nonāktu katrā Latgales mājā un ģimenē!

Sirsnībā un pateicībā

Valdis Tēraudkalns
LBB ģenerālsēkretārs

P. S. 2015. gadā Latvijas Bībeles biedrība bez maksas izplatījusi **1893** Bībeles, bērnu Bībeles un citas grāmatas.

P. S. Informējiet, ja Jums nav pieņemami, ka Jūsu dati tiek ievadīti datu bāzē!

Latvijas Bībeles biedrība
Tomsona 2-16, Rīga, LV 1013
Tālrunis: 67412141
e-pasts: lbb@apollo.lv
www.bibelesbiedriba.lv

Bankas rekvizīti: Latvijas Pasts BO VAS
Latvijas Pasts BO VAS, LPNSLV21
Saņēmējs: Latvijas Bībeles biedrība
Saņēmēja konts: LV13LPNS0001000000351
Saņēmēja reģ. nr.: 90000155579

Latvijai un Latgales kongresam – 100**9. starptautiskā latgalistikas konference**

Sagaidot Latgales kongresa (2017) un Latvijas valsts (2018) simtgadi, Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmija sadarbībā ar Latgaliešu Kultūras biedrību rīko virkni pasākumu, godinot pirmās latgaliešu atmodas redzamākos pārstāvjus: Franci Trasunu, Nikodemu Rancānu, Franci Kempu.

No 2016. gada 30. novembra līdz 1. decembrim notiks 9. starptautiskā latgalistikas konference, kas būs veltīta Franča Kempa 140 gadu atcerei.

Konferences tēmas:

- Latgales kongresa simtgade, sabiedrisko un kultūras darbinieku devums valstiskuma idejas tapšanā
- etniskā, teritoriālā, nacionālā u. c. identitātes, to atspoguļojums pierobežas kultūrā un valodā
- pierobežas kultūru mijiedarbe: ietekmes, tipoloģiskas līdzības un atšķirības folklorā, literatūrā, plašsaziņas līdzekļu telpā, muzeju darbībā
- IT un muzeja darbības, humanitārās jomas modernizēšanas iespējas
- latgaliešu valoda citu pierobežas valodu ietekmē
- latgaliešu valodas, novadmācības metodoloģiskie aspekti

Pieteikums konferencei (dalībnieka anketa un referāta anotācija līdz 1500 rakstu zīmēm, ieskaitot atstarpes) tiek gaidīts līdz **2016. gada 20. septembrim** uz adresi: ilga.suplinska@ru.lv.

Paziņojums par tēmas iekļaušanu konferences programmā tiks izsūtīts līdz **2016. gada 10. oktobrim**.

Konferences laikā notiks datorspēles par Latgales kultūras un sabiedriskajiem darbiniekiem "Īsapazeisim!" prezentācija, literāri muzikāls Andrejdienu pasākums, tikšanās ar pierobežas jaunajiem māksliniekiem: mūziķiem, dzejniekiem. Sīkāka kultūras pasākumu programma tiks pievienota konferences programmai.

Konferences darba valodas: latviešu, latgaliešu, angļu, krievu.

Ja izvēlēta referāta prezentācijas valoda ir latviešu, latgaliešu vai krievu, lūdzam sagatavot elektronisku prezentāciju vai kopsavilkumu angļu valodā.

Uzstāšanās ilgums: 30 minūtes, ieskaitot diskusiju (10 min.).

Konferences dalības maksa: 40 EUR, studentiem – 20 EUR.

Termiņi:

- 2016. gada 20. septembris – konferences pieteikumu pieņemšana;
- 2016. gada 10. oktobris – konferences organizēšanas komitejas atbilde par pieteikuma apstiprināšanu vai noraidījumu;
- līdz 2016. gada 25. novembrim – konferences dalības maksas nomaksāšana;
- 2016. gada 30. novembris – 1. decembris – konferences norises laiks;
- 2016. gada 16. decembris – rakstu iesniegšana humanitāro zinātņu žurnālam „Via Latgalica” (Nr. 8, ISSN 1691-5569, *EBSCO, Central & Eastern European Academic Source* collection, datu bāzē no 2011. gada);
- 2017. gads – rakstu recenzēšana un publicēšana.

→ *Sākums 8. lpp.*

**9. starptautiskā latgalistikas konference
Rēzeknē, 2016. gada 30. novembrī – 1. decembrī**

DALĪBNIEKA ANKETA

Vārds, uzvārds:

Zinātniskais grāds:

Darba (studiju) vieta, amats:

Darba vietas adrese, telefons, e-pasts:

Referāta tēma:

Referāta anotācija (līdz 1500 rakstu zīmēm, ieskaitot atstarpes):

Nepieciešamais tehniskais nodrošinājums uzstāšanās laikā:

Piedāvājums naktsmītnes rezervēšanai:

- Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmijas studentu viesnīca: http://www.ru.lv/dienesta_viesnica
- Viesnīca „Rēzekne”: <http://www.hotelkolonna.com>
- Viesnīca „Latgale”: www.latgalehotel.lv
- Austrumlatvijas Radošo pakalpojumu centrs „Zeimuls”: <https://www.facebook.com/Zeimuls/info>
- Viesu nams „Zaļā sala” <http://www.hotelzalasala.lv/index.html>
- Viesu nams „Azarkrosti” (<http://www.viss.lv/?p=339>)

RTA rekvizīti konferences dalības maksai:

RĒZEKNES TEHNOLOĢIJU AKADEMIJA
Atbrīvošanas aleja 115, Rēzeknē, LV-4601
Reģ. Nr. 90000011588
Banka: VALSTS KASE
Bankas kods TREL LV22
Konts LV90TREL9150160000000

PIETEIKUMS KONFERENCEI
tiek gaidīts līdz 2016. gada 20. septembrim
uz adresi: ilga.suplinska@ru.lv

Sagatavojis Pēteris Keišs

Augšāmcelšanās, kas dāvā pestīšanu

Sākums iepriekšējos „Gaismas Taka” numuros

Kardināla Juliana Vaivoda kalpošana Lēnās

Sākot ar 1925. gada 20. februāri, Julians Vaivods oficiāli kļūst prāvests tālu no Latgales esošajā Lēnu draudzē, kur tomēr pēc jaunajā Latvijas valstī izdarītās agrārās reformas netrūkst arī no prāvesta dzimtā novada iebraukušu katoļu.

Vaivods atzīst, ka ar savu dabas skaistumu Lēnas izceļas starp visām Kurzemes katoļu draudzēm. Tāpēc nav brīnums, ka pēdējie Livonijas bīskapi Lēnu baznīcu izvēlējās par prokatedrāli, kad bīskapu īsto sēdekli bija piesavinājušies luterāņi. Par tādu to uzskatīja arī Liepājas pirmais bīskaps un labprāt savus īsos atpūtas brīžus pavadīja Lēnās, kas jau sen būtu izveidota par bīskapa vasaras rezidenci, ja politiskie apstākļi nebūtu šos plānus izjaukuši.

Lēnu katoļus Vaivods raksturo kā tādus, kuri mīl savu dievnamu, visur atklāti atzīst savu katoliskumu un ir par to lepnī. Kā cildināmu Lēnu draudzes ticīgo īpašību Vaivods min to neizvairīšanos laist pasaulē bērnus. Viņš pats ap 1930. gadu kādai ģimenei nokristījis 16. bērnu un vēlāk, viesodamies Lēnās, citai ģimenei nokristījis 12. atvasi. Tāpēc viņš Lēnu iedzīvotājus uzteic kā centīgus saimniekotājus un kā tādus, kas grib, lai arī baznīcas izskatītos labi.

Par pirmo Lēnu draudzes filiāli kļūst Ciecere, kur šī pagasta robežās ir radusies iespēja iegādāties māju pagaidu baznīcas un priesteru dzīvokļa ierīkošanai, kur dievkalpojumi notika regulāri, vismaz reizi mēnesī.

Daudz grūtāks ceļš līdz pastāvīgai dievkalpojumu vietai ir ejams Lēnu prāvestam Pampāļu, Kursīšu, Ezeres un Reņģu pagastā, jo Pampāļu pagasta valdē bija kāds liels katoļu pretinieks. Jau tūlīt pēc ierašanās Lēnās Vaivods pievērsa uzmanību šī no Lēnām tālā apvidus katoļiem. Sākumā viņš tiem dievkalpojumus svin Pampāļu kroga telpās un vēlāk dažādās pašu jaunsaimnieku šaurajās mītnēs, jo tie labprāt aicināja pie sevis priesteri iesvētīt mājas un svinēt dievkalpojumu. Labvēlīgs risinājums rodas tikai 1928. gadā, kad par Rīgas kūrijas līdzekļiem tiek nopirkts vecais Silaiņu koka krogs ar saimniecības ēkām, kas gan ir stipri nolietotas, bet kurās tomēr var ierīkot dievkalpojumam atbilstošu plašu telpu.

*No Jāņa Broka grāmatas „Pirmais no mūsu tautas”
Turpinājums nākamajā „Gaismas Taka” numurā*

Rēzeknes Katoļu vidusskolas dārzā uzstādītā kardināla Juliana Vaivoda pieminekļa ģenerālsponsors:

LDZ
LDZ RITOŠĀ
SASTĀVA SERVISS
LOKOMOTĪVU UN VAGONU REMONTS

„Augsti slavē Kungu mana dvēsele...” (sal. Lk 1, 46)

**Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas
svinību kārtība Aglonas Dievmātes sanktuārijā 2016. gadā**

**11.augusts, ceturtdiena
SLIMNIEKIEM VELTĪTĀ DIENA**

7.00 sv.Mise
11.00 Rožukronis
12.00 Dienas sv. Mise, svētība slimniekiem
15.00 Žēlsirdības kronītis
19.00 Vakara sv. Mise, Dievmātes litānija

**12.augusts, piektdiena
ĢIMENĒM VELTĪTĀ DIENA**

7.00 Rīta sv. Mise
11.00 Rožukronis
12.00 Dienas sv. Mise, laulības solījumu atjaunošana
15.00 Žēlsirdības kronītis
19.00 Vakara sv. Mise saderinātajiem, Dievmātes litānija

13.augusts, sestdiena

7.00 Rīta sv. Mise
11.00 Rožukronis
12.00 Dienas sv. Mise
15.00 Žēlsirdības kronītis

SVĒTĀ MEINARDA svinības

18.30 Vesperes
19.00 Vakara sv. Mise, Dievmātes litānija,
procesija ar Fatimas Dievmātes statuju apkārt bazilikai
22.00 Lūgšanu vakars
24.00 Pusnakts Mise, nakts adorācija bazilikā

14.augusts, svētdiena

7.00 Rīta sv.Mise (*bazilikā pie Dievmātes altāra*)
9.00 Dienas sv.Mise, garīgā adopcija (*bazilikā pie lielā altāra*)
11.00 Rožukronis (*bazilikā pie lielā altāra*)
12.00 Sv.Mise svētceļniekiem (*pie pāvesta altāra*)
15.00 Žēlsirdības kronītis
16.00 sv.Mise (*pie Dievmātes altāra bazilikā*)

✠ VISSVĒTĀKĀS JAUNAVAS MARIJAS DEBESĪS UZŅEMŠANAS obligātās svinības

17.30 Garīgā mūzika (*pie bazilikas*)

18.00 Konkursa „Dziedu Dievmātei” laureātu dziedājumi (*pie bazilikas*)

18.30 Vesperes

19.00 Vakara sv. Mise, Iestiprināšana, Dievmātes litānija,
euharistiskā procesija (*pie pāvesta altāra*)

22.00 Tautas krustaceļš (*sakrālajā laukumā*)

24.00 Pusnakts sv. Mise (*pie pāvesta altāra*)

1.00-7.00 adorācija bazilikā

15.augusts, pirmdiena

7.00 Rīta sv.Mise (*bazilikā pie Dievmātes altāra, latgaliski*)

9.00 Sv.Mise jauniešiem (*pie pāvesta altāra*), Iestiprināšana.

10.00 sv.Mise svešvalodā apakšējā baznīcā

10.00 Sprediķis krievu valodā

11.00 Rožukronis (*pie pāvesta altāra*)

12.00 Svētku galvenā sv.Mise, Dievmātes litānija,
euharistiskā procesija (*pie pāvesta altāra*)

19.00 Vakara sv.Mise (*pie Dievmātes altāra*)

* * *

**Rēzeknes Katoļu vidusskolā tiek uzņemti skolēni
2016./2017. m. g. visās pamatskolas un vidusskolas klasēs.**

Adrese: Latgales iela 82, Rēzekne, tālr.: +371 26342888; e-pasts: rekat@inbox.lv

* * *

Nākamais „Gaismas Taka” numurs iznāks Adventā

„Gaismas Taka”, reģ. Nr. M 001011

Izdevējs: Romas katoļu Baznīcas Rēzeknes – Aglonas diecēze
un biedrība „Latgalieši”.

Redakcijas adrese: Latgales iela 88, Rēzekne, LV-4601

E-pasts: eppuslatgaliensis@inbox.lv (ar norādi: Gaismas Takai)

Iespiests: SIA „Latgales druka”

Adrese: Baznīcas iela 28, Rēzekne, LV-4601

Par publikāciju saturu un atspoguļoto faktu
precizitāti atbild publikācijas autors.

Redakcijai ir tiesības labot manuskriptus.